

Klachtencommissie,

Sorry..... sorry, heb ik u bezeerd? Dat was de vraag die ik had verwacht van de marechaussee, toen ik bijna achterover was gevallen na het omverlopen door mijnheer XXXXXXX. Kort en goed is het verhaal: je wordt ondersteboven gelopen door een wachtcommandant en als excuses krijg je, na een soort van wonderlijke juridische 8-baan, een strafblad aangeboden.

Helaas, dat sorry kwam er niet. Ik kwam terecht in een surrealistisch tafereel van hele onwaarheden, halve waarheden, verwarring, vormfouten en verdwenen stukken. Eigenlijk is het een juridische chaos waar wordt geschoven met verantwoordelijkheden. Maar onder aan de streep is de verbalisant de veroorzaker van deze chaos. Het is de keuze van de verbalisant om te handelen zoals is gehandeld. Zonder aanhouding, met alleen maar zeggen van sorry dat ik u omver heb gelopen was dit circus niet voorgevallen. Dan hadden we hier niet gezeten. Dan had ik ook geen inzicht gekregen hoe gemankeerd de diensten hun taken verrichten. Journalistiek gezien is dat wel een winstpunt, dat ik deel met Kamerleden.

Het behoort ook tot de verantwoordelijkheden van een verbalisant om te overzien wat zijn handelen veroorzaakt. Ook dient nadrukkelijk de schijn van willekeur te worden voorkomen. Het verschuilen achter procedures en andere diensten ervaar ik als duikgedrag. Dat is gewoon veel te gemakkelijk. In de politiek en journalistiek noemen we dat verantwoordelijkheden over de schutting gooien.

Ik ben zeer geschrokken van de wijze waarop zaken zijn opgeschreven. Dat past niet bij de functies van de mensen in dit dossier. Verklaren onder ambtseed verlangt zeer zorgvuldig rapporteren. Want de belangen en gevolgen voor verdachten kunnen groot zijn. Ik zie in het dossier dat een reeks beambten met dit dossier bezig zijn geweest. In mondelinge overdracht gaat heel veel fout. Want zoals uit het dossier kan worden opgemaakt is heel veel niet genoteerd, of pas achteraf een soort van gereconstrueerd.

Niet waar:

1. Ik zou met demonstranten zijn binnengekomen op Schiphol Plaza om 13.00 uur (OvJ). Nee Dat was om 10.59 u. Zie uitdraai OV chipkaart.
2. Zo zou ik deel uitmaken van een demonstratie. Nee, ik was daar om reportages te maken. Zie foto's en geluidsopnamen.

3. Ik zou niet herkenbaar zijn geweest als journalist. Niet waar, ik had apparatuur bij me en visitekaartjes. Een politieperskaart krijg je niet als je minder verdient dan 1680,-. Verder was ik juist toegelaten als verslaggever, totdat men beloofde een persvak te maken. (zie brief MinvJust) 28-5-2020.
4. Ik zou pas achteraf hebben medegedeeld dat ik journalist was. Niet waar, anders was ik niet toegelaten binnen de afzetting. Vraag is: moest ik me voorstellen aan alle 80 Kmarleden? In de zienswijze 24-9-2020 gaf verbalisant toe dat ik "tijdens de aanhouding aangaf journalist te zijn en niet zijnde demonstrant". Op dat moment kon de aanhouding onmiddellijk worden afgebroken. Er zou verteld zijn dat omstanders moesten vertrekken. Ik heb de videoreportages teruggeluisterd, maar voor mijn aanhouding heb ik zo'n oproep niet gehoord.
5. Maar gesteld dat ik me vergis, dan was ik geen omstander. Ik werd juist toegelaten binnen de afzetting. Zie foto's en video's van NH Nieuws en GP TV. Anderen om mij heen, zoals mijn echtgenote, werden niet aangehouden of gevraagd te vertrekken..
6. Ik heb nadrukkelijk niet geweigerd "Schiphol"(en niet zoals verklaard "Schiphol Plaza") te verlaten. Ik deed mijn journalistieke werk. En wat doen journalisten..... Juist..... vragen stellen. Dus vroeg ik de verbalisant tot 4 maal toe "waarom"? Dat antwoord kreeg ik niet. Ik kwam niet eens aan weigering toe. Ik heb ook helemaal niet gezegd: ik ga niet weg, of iets van dien aard. Ook was er geen verwijzing naar iets van een burgemeester. Ik kreeg slechts een herhaling van een soort van bevel. Maar zoals we allen weten dient de diender te vertellen op welke grond dat bevel komt, dit om willekeur te voorkomen. Maar omdat dat antwoord niet kwam, kon ik ook niet direct aangeven wat mijn aanwezigheid legitimeerde. De aanhouding duurde amper 10 seconden, er was dus geen ruimte voor discussie, zoals in de kriebeltjes van de hulpofficier valt te lezen.. Op de korte reis naar de arrestantenbus heb ik het geprobeerd te vertellen. Maar helaas, er werd niet geluisterd. Erger nog, er was geen oogcontact te krijgen met de verbalisant. De videobeelden laten dat ook zien.
7. Buiten werd ik onnodig hardhandig aangepakt. Foto laat zie dat ik behoorlijk pijn lijdt. Pols werd dubbelgevouwen. Daar heb ik dagenlang last van gehouden.

8. Buiten gaf ik aan dat ik nogmaals tenminste 4 maal aan dat ik journalist ben. Wederom een moment om de aanhouding te staken.
9. Ik zou hebben gescholden, zo schrijft de OvJ. Er is geen onvertogen woord gevallen. Uit de filmbeelden blijkt dat ik verre van agressief ben. Ik heb me op geen enkel moment verzet. Ik uit daar vooral mijn totale verbazing.
10. In de stukken las ik opeens dat ik zou hebben geschopt naar de ME. Dat deed ik allerm minst. Daar was ook geen aanleiding toe en het was ook onmogelijk. Ik was vooral bezig met voorkomen dat ik achterover en op mijn achterhoofd zou vallen, nadat ik omver werd gelopen door verbalisant en niet door de ME.
11. Bij de aanhouding werd ik niet gewezen op mijn rechten. Uit de filmbeelden blijkt dat ook. Ik kreeg ook geen verplichte folder. Ik heb daar ook over geklaagd. Dat er staat dat dat wel is gebeurd. Uit de beelden blijkt dat niet plaats te vinden.
12. In beslag genomen spullen zouden zijn "teruggeven aan Greenpeace". Over welke spullen gaat dat dan? Mijn bezittingen gingen in een plastic zakje. Uit de videobeelden blijkt dat ook. Uit de foto's blijkt ook dat ik geen demonstratiematerialen droeg.
13. Gesteld werd (OvJ) dat ik geen apparatuur bij me droeg. Uit de filmbeelden blijkt dat ik mijn reportagerecorder en telefoon afgeef. Dit om mijn content veilig te stellen en de redactie van het AD te laten bellen. Het is hoorbaar dat ik daar om vraag (Theo Teitsma).

Andere bevindingen

14. In het cellencomplex werd ik zeer slecht behandeld door o.a. een fotograaf en enkele dienders. Schreeuwen en duwen..... Totaal onnodig. Verzetten tegen spierbundels op kistjes heeft namelijk niet zoveel zin. Het legt wel een bepaalde cultuur bloot.
15. In de arrestantenbus en cel deed ik vooral aan ontspanningsoefeningen om de tijd te doden.
16. Wat me bijzonder stoort is dat mijn verklaring bij de hOvJ niet in het dossier zit. Waar is dat gebleven? Of is er gewoon geen opgemaakt? In de cel heb uitgebreid verklaard.
17. Ik vroeg aan de hOvJ om de beelden van Schiphol Plaza veilig te stellen, want ik wilde daar een beroep op doen. Ze zullen mijn verhaal bevestigen. Waar zijn die beelden?

18. Schelden en schoppen zijn best zware misdrijven. Dat heeft terecht prioriteit om te vervolgen. In het procesdossier meldt er niets over.
19. Hoe langer deze zaak duurt hoe erger de aantijgingen worden.

20. Klap op de vuurpijl: De ontbinding van de demonstratie, waar ik verslag van probeerde te maken, is onrechtmatig verboden en daardoor onrechtmatig ontbonden. 10-12-2020:
<https://www.greenpeace.org/nl/klimaatverandering/44063/protestival-had-niet-gestopt-mogen-worden-oordeelt-bezwaarcommissie/>.